

Margallo: «Portem junts des de 1476, i això no és abans-d'ahir»

El ministre d'Afers Exteriors assevera que "cada centímetre quadrat d'Espanya pertany a tots els espanyols i ningú pot expropiar ningú d'això" i nega qualsevol opció de referèndum si no es reforma la Constitució | Nega que, com va afirmar Stiglitz, una Catalunya independent fos viable a nivell econòmic | Proposa un acord basat en les infraestructures, la cultura i la llengua, i un nou finançament

José Manuel García-Margallo, entrevistat a Catalunya Ràdio Foto: Catalunya Ràdio

La independència unilateral no és possible. O almenys així ho ha assegurat aquest dijous el ministre d'Afers Exteriors, José Manuel García-Margallo, en una entrevista a *El matí de Catalunya Ràdio* (<http://www.ccma.cat/catradio/el-mati-de-catalunya-radio/>), que ha afirmat que aquesta proclamació, "en ser contrària a la Constitució, és contrària al dret internacional i, per tant, Catalunya quedaria fora de les Nacions Unides", on "regeix sempre el principi d'integritat territorial excepte en cas de colònies, territoris ocupats militarment i territoris en què no es reconeixin els drets dels ciutadans", uns supòsits que, segons el ministre, no es donen en el cas de Catalunya. "En cas de debat, el principi sempre és el de mantenir la integritat territorial", ha afirmat, ja que "no n'hi ha prou amb dir «sóc un estat», els altres l'han de reconèixer".

Així mateix, Margallo ha insistit que, ara per ara, ni tan sols hi pot un "referèndum fins que no es canviï la Constitució", ja que aquesta blinda la unitat de l'Estat i la sobirania única. "Cada centímetre quadrat d'Espanya pertany a tots els espanyols i ningú pot expropiar ningú d'això", ha subratllat el ministre, que ha afegit: "Portem junts des de 1476, i això no és abans-d'ahir". Una asseveració històrica a la qual ha tornat més tard, quan ha assegurat que "el 1714 no té res a veure amb la pèrdua de les institucions", ja que "Espanya és una realitat des de 1476". "Catalunya passa a sobirania francesa el 1640 i acaben farts i tornen", ha exposat, i ha asseverat, per tant, que "el 1714 no és una guerra de secessió, sinó de successió".

De fet, el ministre fins i tot ha negat els arguments del premi Nobel d'Economia de l'any 2001, Joseph E. Stiglitz, que va afirmar la setmana passada que "una Catalunya independent seria molt factible econòmicament"

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/117375/joseph/stiglitz/catalunya/independent/seria/molt/factible/economicament>), ja que, segons Margallo, l'economista parteix "d'un supòsit d'independència acordada i amb reconeixement internacional, i això no passarà". I en cas que passés, ha afegit, "només la reducció del tamany [de l'estat] implicaria una caiguda de la prosperitat".

L'oferta de Margallo a Catalunya

Però, quina oferta fa el ministre a Catalunya perquè no s'independitzi, més enllà de l'aplicació de la llei? Proposa inversions en infraestructures com el corredor mediterrani ("no s'avança com ens agradaria, però s'avança", afirma), resoldre els drets relatius a la llengua i la cultura i pactar un nou sistema de finançament. I pel que fa al darrer element, planteja "fixar les competències amb claredat: qui fa què i qui paga què".

Així, creu que els serveis essencials, com les polítiques socials, haurien d'estar pagats d'entrada pel govern central, que es reservaria l'IRPF, l'IVA, l'impost de societats o el tribut al petroli, mentre que, per als altres serveis, les autonomies haurien de buscar els seus recursos amb impostos propis, respectant sempre el principi d'ordinalitat. Així mateix, es reticent a reconèixer Catalunya com a nació política, però "com a nació cultural es podria parlar, sempre i quan s'entengués que això no comporta un dret a l'autodeterminació".

Preguntat pel conflicte amb l'Ajuntament de Badalona per haver obert les dependències locals el 12 d'octubre (<http://www.naciodigital.cat/noticia/117684/badalona/allunya/delictes/desobediencia>), ha etzibat que "la primera norma per viure civilitzadament, i això ho van descobrir els grecs fa molt de temps, és el respecte a la llei", ja que, "si no, caiem en l'anarquia". "Imagini's que tots els botiguers decidissin que poden atendre els ciutadans quan vulguin, llavors acabaríem amb les festivitats i els horaris comercials", ha apuntat.